

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012466
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119012466.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti odsúdenému W. R., nar. XX.X.XXXX v A., trvalé bydlisko C. XX, A. - T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 5. augusta 2019, č. k. 3PP/55/2019-20, na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného W. R. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 5. augusta 2019, č. k. 3PP/55/2019-20 (ďalej len napadnuté uznesenie), podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného W. R. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 20. novembra 2014, sp. zn. 2T/159/2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 25. októbra 2017, sp. zn. 2T/159/2014 a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2018, sp. zn. 4Tos/1/2018.

Okresný súd v odôvodnení uviedol, že na vyhovenie žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie musia byť splnené tak formálne, ako aj materiálne podmienky.

V tomto prípade zistil, že bola splnená formálna podmienka podmiennečného prepustenia, keďže odsúdený vykonal potrebnú časť z uloženého trestu odňatia slobody.

K druhej zákonnej (materiálnej) podmienke vzťahujúcej sa k otázke, či odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu schopnosť viesť riadny život (t. j. preukázal polepšenie), okresný súd uviedol, že táto podmienka je splnená len čiastočne. Pri tomto konštatovaní súd vychádzal z hodnotenia odsúdeného vypracovaného ÚVTOS, podľa ktorého odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie, najmä vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu poukazujúcu na jeho bezdomovecť, časté požívanie alkoholu, opakované páchanie trestnej činnosti, len krátkodobé brigádne zamestnania, nedostatočný príjem a ústavnú výchovu odsúdeného vyplývajúcu z nefunkčného rodinného zázemia.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že ani táto nie je splnená, nakoľko podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Okresný súd vychádzal z resocializačnej prognózy odsúdeného ako aj z obsahu odpisu registra trestov odsúdeného na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti (6 záznamov v odpise registra trestov), pričom sa v prípade posledných dvoch aktuálnych odsúdení jednalo o totožnú trestnú činnosť

spočívajúcu v opakovanom spáchaní prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Na základe uvedeného okresný súd vyhodnotil, že nie je u odsúdeného možné dôvodne očakávať, že po podmienčnom prepustení bude viesť riadny život. Vzhľadom na uvedené bol okresný súd toho názoru, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal.

Odsúdený svoju sťažnosť ku dňu konania neverejného zasadnutia písomne neodôvodnil.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 28. októbra 2019.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne u odsúdeného posúdil splnenie formálnej podmienky na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 odsek 1 Trestného zákona, okresný súd pochybil, keď skonštatoval, že odsúdený túto podmienku spĺňa len čiastočne. Podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, čo je zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ÚVTOS. Túto materiálnu podmienku tak krajský súd považoval za splnenú.

Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ust. § 66 odsek 1 Trestného zákona spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienčne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

V tomto smere sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

Žiada sa doplniť, že ani osoba, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát ako odsúdený, nemá automaticky nárok na to, aby bola podmienčne prepustená. Aj u takejto osoby je potrebné striktne individuálne preskúmať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok a pokiaľ sa dospeje k záveru, že riziko recidívy je u takejto osoby príliš vysoké, nemôže byť pre absenciu druhej materiálnej podmienky podmienčne prepustená.

Posúdenie otázky novej recidívy je pritom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Krajský súd zhodne s názorom okresného súdu podstatné rizikové faktory recidívy odsúdeného vidí v jeho opakovanom páchaní trestnej činnosti.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.